

Z.

ζῆτα, τό. Crat. 419. B: εἰς κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν ἀποδῶς ἀντὶ τοῦ ζῆτα δέλτα. 427. A: διὰ ... τοῦ σίγμα καὶ τοῦ ζῆτα, ὅτι πνευματώδη τὰ πράγματα. 418. C: νῦν δὲ ἀντὶ μὲν τοῦ ἰῶτα ... ἦτα μεταστρέφουσιν, ἀντὶ δὲ τοῦ δέλτα ζῆτα, ὡς δὴ μεγαλοπρεπέστερα ὄντα.

ζάλη, ἡ, turbo, procella. Tim. 43. C: ζάλη πνευματώων. Etiam imber (vern. Regengüsse). Pol. VI. 496. D: κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου.

ζέσις, ἡ, fervor. Crat. 419. E: ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς. Tim. 66. B: ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι (v. κληθῆναι).

ζεύγνυμι, iungo; copulo. Tim. 22. C: τὸ ... ἄρμα ζεύξας. Legg. III. 699. A: Ἑλλάσποντον ζευγνύμενον. Pol. VI. 508. A: (ζυγῶ) ἐζύγξαν. *illigo, adstringo. Menex. 240. C: Ἀθηναίους ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας Ἑρετριεῦσιν. Polit. 302. E: μοναρχία ... ζευχθεῖσα ... ἐν γράμμασιν ἀγαθοῖς.

ζεύγος, τό, iugum (vern. Gespann), iumentum (ut equi, al.). Phaedr. 246. A: ὑποπτέρον ζεύγους. Theag. 123. D: ἡ (σοφία) ἵππον ἐπιστάμεθα ζεύγους ἄρχειν. Lys. 208. B: ἀλλὰ τοῦ ὀρινοῦ ζεύγους ... ἐπιτρέπουσί σοι ἄρχειν. Ax. 367. C: τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος. Legg. IV. 708. D: τὸ ... καθάπερ ἵππων ζεύγος καθ' ἓνα εἰς ταῦτόν ... ξυμψυχῆσαι. *bigae vel trigae et quadrigae. Apol. 36. D: πολὺ γε μᾶλλον ἢ εἰ τις ὑμῶν ἵπῳ ἢ ξυνωρίδι (bigis) ἢ ζεύγει νενίκημεν Ὀλυμπιάσιν. Gorg. 516. E: οὐκ οὐκ οἱ γε ἀγαθοὶ ἠνίοχοι ... οὐκ ἐκπίπτουσιν ἐκ τῶν ζευγῶν. Legg. X. 905. E: ἠνίοχοι ... ζευγῶν ἀμιλλωμένων. 906. E: πεισθεῖσιν ... ἐτέροισι τὴν νίκην ζεύγεσιν προδοῦναι.

ζέω, ferveo, ebullio; trop. aestuo. Phaedr. 251. B: ζεῖ οὖν ἐν τούτῳ ὅλη (ἡ ψυχὴ) καὶ ἀνακημίει. Pol. IV. 440. C: τί δέ, ὅταν ἀδικεῖσθαί τις ἠγγῆται, οὐκ ἐν τούτῳ ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει —; Legg. VI. 773. D: οὐ μαινόμενος ... οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ. Tim. 85. C: ζέουσα (χολή). Phil. 46. D: ὁπόταν ἐντὸς τὸ ζέον ἦ. Phaed. 113. A: ζέουσαν (λίμνην) ὕδατος καὶ πηλοῦ. Crat. 427. A: οἶον ... τὸ ζέον καὶ τὸ

2

ΖΗΛΟΣ — ΖΗΜΙΑ

σεισθαι καὶ ὄλως σεισμόν. Tim. 70. B: ὅτε ζέσαιε τὸ τοῦ θυμοῦ μένος (v. γένος). 85. E: ζέσασα (χολή).

ζήλος, ὁ, *aemulatio*. Menex. 242. A: ἤλθεν ἐπ' ἀντήν (τὴν πόλιν) ... πρῶτον μὲν ζήλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος. Phil. 47. E: καὶ ἔρωτα καὶ ζήλον καὶ φθόνον cet. 50. B. Pol. VIII. 550. E: εἰς ζήλον ἰων. Legg. III. 679. C: ζήλοί τε αὐτῶν καὶ φθόνοι οὐκ ἐγγίγνονται.

ζηλοτυπιῶν, *aemulatione afficior*. Cony. 213. D: ζηλοτυπιῶν.

ζηλωτῶν, *aemulor vel studioso imitor; felicem praedico vel iudico; unde etiam invidio*. Gorg. 522. B: ἐγὼ δὲ οὐδὲ τοὺς πορίζοντας ζηλωτῶν cet. 468. E: οὐδὲ (ἄν) ζηλοῖς ὅταν ἴδῃς τινὰ ἢ ἀποκτείναντα ὃν ἔδοξεν αὐτῷ cet. Pol. VIII. 553. A: ὅταν αὐτοῦ παῖς γενόμενος τὸ μὲν πρῶτον ζήλοί τε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἐκείνου ἰχνη διώκη cet. Phaedr. 233. B: ὥστε πολὺ μᾶλλον ἔλειν τοῖς ἐρωμένοις ἢ ζηλοῦν αὐτοὺς προσήκει. Gorg. 469. A. Pol. VII. 516. D. Prot. 326. A: ἵνα ὁ παῖς ζηλῶν μιμῆται. Gorg. 486. C. Cony. 209. D. Theag. 121. D: οὐς ἐζηλωκε. Alc. II. 148. B: τοῦτον ... καὶ Λακεδαιμόνιοι τὸν ποιητὴν ἐζηλωκότες cet. Ion. 530. B: καὶ μὴν πολλάκις γε ἐζηλωσα ὑμᾶς τοὺς ῥαψωδοὺς ... τῆς τέχνης. Pol. VIII. 561. E: ὃν πολλοὶ ἄν ... ζηλώσειαν τοῦ βίου cet. D: κἂν ποτέ τις πολεμικοὺς ζηλώσῃ, ταύτην φέρεται. Phaedr. 232. A: ὑπὸ τῶν ἄλλων ζηλοῦσθαι. Ion. 530. C: ταῦτα οὐκ πάντα ἄξια ζηλοῦσθαι.

ζηλωτής, ὁ, *aemulator*. Prot. 343. A: οὗτοι πάντες ζηλωταὶ καὶ ἐρασταὶ ... ἦσαν τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας. ζηλωτός, ἡ, ὄν, *dignus quem studioso sequare vel expe-ritas; felix iudicandus vel praedicandus*. Gorg. 469. A: οὐκ ἔμοιγε (ἄθλιος δοκεῖ), οὐδὲ μέντοι ζηλωτός. 473. C: ζηλωτός ἂν καὶ εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. Cony. 197. D: ζηλωτός ἀμοίροισ. Gorg. 469. A: οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτόν ἐστιν; Legg. V. 730. C: ὃν οὐδέτερον ζηλωτόν. Ion. 530. C. Hipp. min. 368. B: πολλὴν σοφίαν καὶ ζηλωτὴν σαυτοῦ διεξιόντος.

ζημία, ἡ, *castigatio, h. e. poena, multa*. Prot. 325. D: ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι θάνατος ἢ ζημία. Ib. ἐφ' ᾧ δὲ ἢ τε ζημία θάνατος αὐτῶν τοῖς παισὶ καὶ φυγαὶ cet. Legg. IV. 717. D: διότι κούφων ... λόγων βαρυστάτη ζημία. VII. 819. A. XI. 926. D. al. Gorg. 480. D: ἐὰν δὲ ζημίας (ἄξια ἡδικηκώς ἦ) cet. Pol. I. 347. C: τῆς δὲ ζημίας μεγίστη τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἀρχεσθαι. Legg. VI. 756. D: τριπλασία τῆς πρώτης ζημίας (ζημουσθαι). E. 767. E: ἐὰν δὲ μείζονος ἄξιος εἶναι δόξῃ ζημίας cet. VII. 823. C. IX. 862. D: (μετὰ) χρημάτων ζημίας. XII. 960. A: ὁ μὲν πειθόμενος ἔστω ζημίας ἐκτός. V. 742. B: ζημία (ἐνοχος ἔστω). VI. 756. C: ἢ ζημουσθαι τὸν μὴ πειθόμενον τῇ δοξάσῃ ζημίας. Theaet. 176. D: ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας. Pol. I. 347. A: ἢ

ΖΗΜΙΩ. ΖΗΜΙΩΔΗΣ

3

ζημίαν (δεῖν ὑπάρχειν), ἐὰν μὴ ἄρχη. Ib. τὴν δὲ ζημίαν ἠγνίνα λέγεις ... οὐ ξυνηκά πω. C. Legg. II. 662. B; ζημίαν ... ὀλίγου μεγίστην ἐπιτιθείην ἄν. VI. 774. E: τὴν ζημίαν ἐκτίθειν. 790. A: ζημίαν τοῖς μὴ ποιοῦσι γράφωμεν. VIII. 843. E. al. IX. 878. C; μετὰ τῶν ἄλλων ζημιῶν. XII. 948. C. VIII. 847. A: χορημάτων ζημίαις ... κολάζοντες. IX. 857. B. Pol. II. 365. B: πόνους ... καὶ ζημίας φανεράς. Legg. VII. 823. C: ἐπὶ πᾶσι τάξεις καὶ ζημίας ἐπιτιθέντα. VIII. 846. B. IX. 860. E: τῶν ... ἐκουσίων ... ἀμαρτημάτων ... μείζους τὰς ζημίας θήσομεν. 876. C: τάττειν τὰς ζημίας. al. * *damnum*, *detrimentum*. Pol. I. 343. E: καὶ εἰ μηδεμίαν ἄλλη ζημίαν. III. 392. B: ἡ δὲ δικαιοσύνη ἀλλότριον μὲν ἀγαθόν, οἰκεία δὲ ζημίαν. De lucri cup. 227. A: κακὸν ἄρα ἡ ζημία. 229. E. Legg. VIII. 846. A: τῆς τοῦ γείτονος ζημίας. De lucri cup. 227. A. E. 226. E. Legg. VII. 797. C: οὐκ εἶναι ζημίαν μείζω πάσαις πόλεσιν. VIII. 835. B: οὐδ' αὖ ... μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἄν φέροι. De lucri cup. 231. B. C. D.

ζημιῶ, *multo*, *ruinō*. Legg. XI. 928. B: ὁ μὲν ἄρχων ζημιούτω τὸν ἐπιτροπον. IX. 866. C: οἱ νομοφύλακες θανάτω ζημιούντων αὐτόν. X. 910. III. 700. C: ζημιούν ... τὸν μὴ παιδόμενον. VI. 764. C. VII. 789. E: νόμῳ ζημιούντες. IX. 857. B: μηδὲν ὁμοίαις ζημίαις ζημιούντα. Legg. VI. 764. C: μέχρι ... μνάς αὐτοὺς ζημιούντας. 779. C. Pol. I. 344. B: ζημιούται τε καὶ ὄνειδη ἔχει τὰ μέγιστα. Legg. IV. 721. D: ζημιούσθω ... τόσω καὶ τόσω. VI. 762. D: πλείονι τῶν γέων ζημιούσθω. VIII. 843. E: τὴν δόξασαν ζημίαν τοῖς ἀρχοσι ζημιούσθω. IX. 871. D: ὁ δὲ ὄφλων θανάτῳ ζημιούσθω. 881. D. X. 909. A. al. VI. 766. C: ἡ ζημιούσθων ἕκαστος δραχμῇ τῆς ἡμέρας. Gorg. 470. A: τὸ δὲ ζημιούσθαι οὐ κακόν; Polit. 297. E: θανάτῳ ζημιούσθαι καὶ πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις. Legg. IV. 721. B: ζημιούσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ. VI. 756. C: ἡ ζημιούσθαι τὸν μὴ παιδόμενον τῇ δοξάσῃ ζημίαν. E. IX. 876. A: τί δεῖ ζημιούσθαι ... τὸν ἀδικήσαντα τούτων τι. XI. 936. A: ἡ ζημιούσθαι μναῖς τρισὶν cet. 933. C: ἡ θανάτῳ ζημιούσθαι. Ax. 368. D: δήμου παίγνιον ... ζημιούμενον. Legg. VI. 764. A: δέκα δραχμαῖς ζημιουμένη. IX. 855. B: μέχρι τοσούτου ζημιωθέντα. * *damno afficio*, pass. *detrimentum accipio*. Legg. XI. 916. D: ζημιούσιν ἑτέροισι. VIII. 846. A: ὄπηπερ ἄν ... μηδὲν μηδένα ζημιῶ. XI. 933. E: ἡλίκα ἂν ἕκαστος ζημιώσῃ τίς τινα. Ib. ἐλάττω ... ζημιώσας. 916. D: πολλὰ ζημιούνται. De lucri cup. 227. E. Gorg. 490. C: εἰ μὴ μέλλει ζημιούσθαι. De lucri cup. 227. A. 229. E. 226. B: ὅτι ζημιωθήσεται. 227. E: βλαβήσεσθαι δὲ λέγεις ζημιώσεσθαι, ἢ ἄλλο τι;

ζημιώδης, ὁ ἢ, *inutilis* (vern. *schädlich*). Crat. 418. A:

1*

ἀλλὰ τὸ ζημιῶδες τί ἂν εἴη; 419. B: τὸ ζημιῶδες ... ἐπονομασθὲν δημιῶδες. Legg. III. 690. E: ὁπόταν ἢ τὸ μὲν ὅλον λαμβάνειν ζημιῶδες. I. 650. A: ἄνευ μισθοῦ ζημιῶδους. Crat. 417. D: ἀλλὰ βλαβερόν γε καὶ ζημιῶδες. 418. B. 395. B: πάντα ταῦτα ζημιῶδη καὶ ἀτηρά πρὸς ἀρετήν.

Ζημίωμα, τό, multa. Legg. VI. 764. C: τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἀστυνόμοις ἔστω ζημιώματά τε καὶ κολάσεις ἐν τῇ ἐαυτῶν ἀρχῇ.

Ζήτημα, τό, quaestio. Soph. 221. C: καὶ μὴν ἐκεῖνό γ' ἦν τὸ ζήτημα πρῶτον, πότερον cet. Crat. 421. A: τοῦτ' ... οὐ τυγχάνει ζήτημα. Pol. II. 368. C: ὅτι τὸ ζήτημα ᾧ ἐπιχειροῦμεν οὐ φαῦλον. Theaet. 191. A: πόρον τινὰ ... τοῦ ζητήματος. Pol. III. 411. D: ἅτε οὔτε μαθήματος γενόμενον οὐδενός οὔτε ζητήματος. Legg. I. 630. E: τὸ περὶ νόμουζ ζήτημα. X. 891. C: ὁπόσοι πρόποτε τῶν περὶ φύσεως ἐφῆψαντο ζητημάτων.

Ζήτησις, ἡ, indagatio s. investigatio; quaestio. Theaet. 196. D: ὅτι πᾶς ἡμῖν ... ὁ λόγος ζήτησις γέγονεν ἐπιστήμης. Polit. 266. C. 284. B: ἀπορος ἡμῖν ἢ μετὰ τοῦτο ἔσται ζήτησις τῆς βασιλικῆς ἐπιστήμης. Pol. IX. 571. B: ἀσαφεστέρα ἔσται ἡ ζήτησις οὐ ζητούμεν. Legg. II. 657. B: ἡ τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης ζήτησις ... καινῇ ζητεῖν αἰεὶ μουσική χρῆσθαι. VIII. 832. A: αὕτη ... μία ἢ διὰ τοῦ βίου ἀπλῆτος ζήτησις. Epin. 974. C: ἡ περὶ σοφίαν ἀπορία καὶ ζήτησις. Charm. 175. D. Crat. 406. A: ἀπὸ τοῦ μῶσθαι ... καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπώνομασεν. Legg. XII. 951. C. Hipp. mai. 303. C: ἔνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν πλειόνος ζητήσεως. Euthyd. 291. B: ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν ὄντες. Men. 80. E: καὶ οὐδὲν δεῖ τῷ γε τοιοῦτῳ ζητήσεως. 89. E. Phaed. 65. A: ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ. Soph. 232. B. Polit. 266. D: ἐν τῇ περὶ τὸν σοφιστὴν ζήτησει. Phil. 30. D. Pol. I. 336. E. II. 368. E: ἐν τῇ περὶ τὸ δίκαιον ζήτησει. VII. 528. C. Apol. 29. C: ἐφ' ὅτε μηκέτι ἐν ταύτῃ τῇ ζητήσει διατρίβειν μηδὲ φιλοσοφεῖν. Lach. 194. A: καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμεινόμεν τε καὶ καρτερήσωμεν. Phaedr. 244. C: τὴν... τῶν ἐμφορόνων ζήτησιν τοῦ μέλλοντος. Phaed. 99. D: ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν. Polit. 286. D: πρὸς τὴν τοῦ προβληθέντος ζήτησιν. Pol. II. 368. D: δοκεῖ μοι ... τοιαύτην ποιήσασθαι ζήτησιν αὐτοῦ. VII. 531. C: χορήσιμον ... πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ ζήτησιν. Tim. 47. A: περὶ τε τῆς τοῦ παντὸς φύσεως ζήτησιν ἔδοσαν. Legg. XII. 951. A. Apol. 21. B: ἐπειτα μόγις πάνυ ἐπὶ ζήτησιν αὐτοῦ τοιαύτην τινὰ ἐτραπόμην. Charm. 165. E: σύ δ' ὡς ὁμοίων οὐσῶν ποιεῖ τὴν ζήτησιν. Men. 96. E: ἀποβλέψας πρὸς τὴν ἀρετὴν ζήτησιν. Sis. 389. B: περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται. Phaed. 66. D: ἐν ταῖς ζητήσεσιν ... παραπίπτον (τὶ σᾶμα). Charm. 160. A:

ΖΗΤΗΤΗΣ — ΖΗΤΩ

5

ἔν γε ταῖς ζητήσεσι τῆς ψυχῆς. Theaet. 144. E: ὁ δὲ ... ἐρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. Tim. 88. A: ὅταν εἰς τινὰς μαθήσεις καὶ ζητήσεις ... ἴη.

Ζητητής, ὁ, investigator. Pol. X. 618. C: ὅπως ἑκα-
στος ἡμῶν... τούτου τοῦ μαθήματος καὶ ζητητῆς καὶ μα-
θητῆς ἐσται. Charm. 175. E: ἀλλ' ἐμὲ φαῦλον εἶναι ζητητῆν.

Ζητητικός, ἡ, ὄν, quaerens, investigans. Pol. VII. 535.
D: μηδὲ φιλήκοος μηδὲ ζητητικός. A. 366. B: ἐπειδὴ ζη-
τητικός εἰμι τῶν πραγμάτων. Pol. VII. 528. B: οἱ περὶ
ταῦτα ζητητικοί. Men. 81. E: ὅδε δὲ ἐργατικούς τε καὶ ζη-
τητικούς ποιεῖ.

Ζητῶ, quaero, anquiro, requiro; exploro, indago; peto, ar-
peto; postulo, flagito; studeo, cupio, volo. Apol. 23. B: τοῦτ'
... ἐγὼ μὲν ἔτι καὶ νῦν περιωὴν ζητῶ καὶ ἐρευνῶ κατὰ τὸν
θεόν. Charm. 165. B: ἀλλὰ ζητῶ γὰρ μετὰ σοῦ ἀεὶ τὸ προ-
τιθέμενον. Riv. 136. E: οὐδὲν ... ζητῶ ἄλλο ἢ ἀνομολο-
γήσασθαι τὰ εἰρημένα. Prot. 350. A: εἰ τοῦτο ζητεῖς. Phaed.
95. E: οὐ φαῦλον πράγμα ... ζητεῖς. B. Pol. IV. 443. B:
ἔτι οὖν ἕτερον ζητεῖς τὴν δικαιοσύνην εἶναι ἢ ταύτην τὴν
δύναμιν ἢ cet. Men. 74. B: ὡς σὺ ζητεῖς. Charm. 166. B:
οὐ δὲ ὁμοιότητά τινα ζητεῖς αὐτῆς ταῖς ἄλλαις. Prot. 348.
D: ἀντίκα περιωὴν ζητεῖ ὅτω ἐπιδειξῆται. Conv. 191. D:
ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὐτοῦ ἑκαστος ζῦμβολον. 207. D: ἐνταῦθα
... ἢ θνητῆ φύσει ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατόν ἀεὶ τε εἶναι καὶ
ἀθάνατος. Pol. III. 388. E: ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ
τὸ τοιοῦτον. Legg. I. 630. E: τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος.
Theaet. 200. C: ὅτι σὺν ὁρθῶς ψευδῆ δόξαν προτέραν ζη-
τοῦμεν ἐπιστήμης. Pol. II. 375. E: οὐ παρὰ φύσιν ζητού-
μεν τοιοῦτον εἶναι τὸν φύλακα. IV. 420. C: ὁ πάλαι ζη-
τοῦμεν. Charm. 172. C: καὶ ζητούμεν αὐτὸ μείζον τι εἶναι
ἢ ὅσον ἐστί. Phaedr. 252. E: Διόν τινα εἶναι ζητοῦσι τὴν
ψυχὴν τὸν ὑφ' αὐτῶν ἐρώμενον. 253. B: βασιλικὸν ζητοῦσι.
Pol. VI. 505. D: ἀλλὰ τὰ ὄντα ζητοῦσι. VII. 531. C. Eu-
thyd. 306. C: τρίτοι ὄντες τῆ ἀληθείᾳ ζητοῦσι πρώτοι δο-
κεῖν εἶναι. Phil. 53. D: δὴ ἄλλα ζῆτε. Ep. III. 318. B:
ἴνα μηδὲ ἐγὼ ζητοῖην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. Prot.
327. E: ὡσπερ ἂν εἰ ζητοῖς τίς διδάσκαλος τοῦ ἐλληνίζειν,
οὐδ' ἂν εἰς φανείη. Id. 328. A. Crat. 409. E: εἰ τις ζητοῖ
ταῦτα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν ὡς εἰκότως κεῖται ... οἴ-
σθαι ὅτι ἀποροὶ ἂν. Legg. II. 662. E: ζητοῖ που πᾶς ἂν ὁ
ἀκούων. τί ποτ' ... ἀγαθόν τε καὶ καλὸν ὁ νόμος ἐνόν
ἐπαινεῖ. VII. 807. B: εἰ ζητοῖμεν ἂν. Gorg. 503. D: ἀλλ'
ἐὰν ζητῆς καλῶς, εὐρήσεις. Theaet. 180. A: καὶν τούτου ζη-
τῆς λόγον λαβεῖν cet. Legg. III. 684. D: ἐὰν τις ζητῆ γῆς
τε κτήσιν κινεῖν cet. Pol. VI. 486. D: ἀλλὰ μνημονικὴν
αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) ζητῶμεν δεῖν εἶναι. Prot. 338. A: μήτε
σὲ τὸ ἀκριβὲς τοῦτο εἶδος τῶν διαλόγων ζητεῖν cet. Theaet.
148. B: καίτοι σὺ γέ μοι δοκεῖς τοιοῦτόν τι ζητεῖν. Crat.

436. A: ζητεῖν καὶ εὐρίσκειν. Pol. VI. 499. A: λόγων ... οἶων (ν. οἶον) ζητεῖν ... τὸ ἀληθές cet. 504. C: οὐδὲν δεῖν περαιτέρω ζητεῖν. Tim. 29. D: ὥστε ... πρέπει τούτου μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν. Legg. II. 667. B: ζητεῖν ἦτις καλλίστη ταύτης κοινωνεῖν. III. 701. B: νόμων ζητεῖν μὴ ὕψηλοῖς εἶναι. VII. 821. A: τὸν μέγιστον θεὸν ... φαιμέν οὔτε ζητεῖν δεῖν cet. IX. 870. B: ὡς οὐ χροὴ πλουτεῖν ζητεῖν τὸν εὐδαίμονα ἐσόμενον. XI. 935. C: ἄνευ τοῦ γελοῖα ζητεῖν λέγειν. Men. 81. D: τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μαυθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν. Theag. 127. B: σὲ μὴ ζητεῖν ἄλλω μηδενὶ συγγενέσθαι ἢ Σωκράτει. Sis. 389. E: ὅτι τὸ ... ζητεῖν ἐστὶ δηπου ἐπὶ τούτοις οἷς ἂν μὴ ἐπίστηται τις. Polit. 299. B: ἱατρικῆς ἀλήθειαν ζητῶν. Crat. 436. A: ζητῶν τὰ πράγματα. Phil. 46. C: ζητῶν ... τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δ' ἀπαλλάττεσθαι. Conv. 174. E: καὶ χθές ζητῶν σε. 220. C: εἰσότηκει ζητῶν. Legg. XI. 922. C: ζητῶν εἶναι κύριος ἀπάντων. Apol. 19. B: ζητῶν τὰ τε ὑπὸ γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια. Epin. 989. A: ἄνω ... καὶ κάτω ζητῶν. Ep. VII. 343. B: τὸ δὲ τί ζητοῦσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς. Tim. 80. C: τῷ κατὰ τρόπον ζητοῦντι. Apol. 22. A. Men. 90. E: ζητοῦντα μαυθάνειν παρὰ τούτων οἷ cet. Theaet. 202. D: ὁ ... πολλοὶ τὸν σοφῶν ζητοῦντες πρῶν εὐρεῖν κατεγήρασαν. Pol. VI. 510. E: ζητοῦντες ... αὐτὰ ἐκεῖνα ἰδεῖν. Theaet. 170. B: μεστὰ ... ζητοῦντων διδασκάλους cet. 210. A: ζητοῦντων ἡμῶν ἐπιότημην. Legg. I. 631. A: τῶν εὖ ζητοῦντων. Phaedr. 261. E: τῆδε δοκῶ ζητοῦσι φανεῖσθαι (versus clausula). Epin. 979. B: ἡμῖν ... ζητοῦσι περὶ νόμων. Gorg. 457. D: φιλομειοῦντας, ἀλλ' οὐ ζητοῦντας τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ. Pol. I. 336. E: δικαιοσύνην ... ζητοῦντας. Phaedr. 265. A: ὁ ... ἐζήτουν ἐστὶν αὐτὸ τούτο. Theaet. 142. A: καὶ σὲ γε ἐζήτουν κατ' ἀγοράν. Conv. 172. A. Euth. 7. A: ὡς ἐγὼ ἐζήτητον ἀποκρίνασθαι σε. Alc. I. 110. A: πέρουσι ἐζήτεῖς —; Conv. 191. B: τὸ λειψθὲν ἄλλο ἐζήτει. Lach. 185. D. Phil. 27. C: δευτερεῖα ἐζητούμεν πότερον ἡδονῆς γίγνοιτ' ἂν ἢ φρονήσεως. Pol. I. 336. E: εἰ ... χρυσὸν ἐζητούμεν. III. 392. B: ἃ πάλαι ἐζητοῦμεν. Euthyd. 291. A: ἡς ἕνεκα ἐζητεῖτε. Prot. 322. B: ἐζήτουν δὴ ἀθροῖζεσθαι. Men. 99. E: εἰ ... καλῶς ἐζητήσαμεν. Charm. 172. C. Euthyd. 291. E: μετὰ τοῦτο ἔτι τίνα (ν. τίνα) ἐζητήσατε τέχνην; Alc. I. 109. E: εἰ ζητήσῃς. Apol. 24. B: ἐάν ... αὐτίς ζητήσῃτε ταῦτα, οὕτως εὐρήσετε. Alc. I. 106. D: ζητήσαι ἢ μαθεῖν. 109. E. Men. 80. D: τίνα τρόπον ζητήσεις ... τοῦτο ὁ cet. E: οὐδὲ γὰρ οἶδεν ὁ τι ζητήσῃ. Phaed. 107. B: οὐδὲν ζητήσετε περαιτέρω. Pol. II. 369. A: πρῶτον ἐν ταῖς πόλεσι ζητήσομεν ποῖόν τι ἐστίν. Legg. III. 683. E. Phaedr. 234. A: οἵτινες ... ἐχθρὰς πρόφρασιν ζητήσουσιν. Alc. I. 107. C: ζητήσουσιν ἱατρὸν εἶναι τὸν σύμβουλον. Pol. IV. 427. D: οὐ γὰρ ὑπέσχου ζητήσῃν. VII. 528. B: ἀσθενῶς ζητεῖται

χαλεπὰ ὄντα. Sis. 388. E: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπὲρ αὐτῶν εὐφροδῆναι. Polit. 262. A: ποιήσει ζητεῖσθαι. Soph. 223. B: τὸ νῦν ζητούμενον. Pol. IV. 428. A. Epin. 974. A. Men. 79. D: ἔτι ζητουμένης ἀρετῆς ὅλης ὃ τι ἐστίν. Soph. 235. D: τὴν ... ζητουμένην ιδέα. Theaet. 201. A: τάχ' ἂν ... αὐτὸ φηνεῖε τὸ ζητούμενον. Soph. 224. C. Polit. 261. E. Pol. VII. 528. C: ἐντόμως ζητούμενα. Men. 79. D: διὰ τῶν ἔτι ζητουμένων. Soph. 221. C: ἡ νῦν ἀσπαλιευτικὴ ζητηθεῖσα. Polit. 267. C: τοῦτ' αὐτὸ ἐστὶν ἡδὴ τὸ ζητηθέν. Crat. 439. B: μαθητέον καὶ ζητητέον. Phil. 58. E: ἡ τιν' ἕτεραν ... ἡμῖν ζητητέον. Pol. III. 401. C: ἀλλ' ἐκείρους ζητητέον τοὺς δημιουργοὺς cet. 413. C. al. Polit. 275. C: ζητητέοι γε μὴν οὐδὲν ἂν εἴησαν (v. ζητητέον ... εἰ ἦσαν) οὐθ' ἦττον οὔτε μᾶλλον. Crat. 415. A: ἀρετῆ γὰρ καὶ κακία ὃ τι βούλεται τὰ ὀνόματα ζητητέα. 438. D.

ζόφος, ὁ, *tenebrae, occidens*. Ion. 539. A. (Hom.).

ζυγόν, τό, et ζυγός, ὁ, *iugum*. Crat. 418. D: καὶ τὸ γε ζυγὸν οἶσθα ὅτι δυογὸν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν. Ib. τὸ δὲ τῶν δυεῖν ἕνεκα τῆς δέσεως ἐς τὴν ἀγωγήν ἐπιωνόμασται δυογὸν δικαίως· νῦν δὲ ζυγόν. — Pars plaustrī. Theaet. 207. A: τροχοί, ἄζων ... ζυγόν. — Trop., ut Lat. *iugum servile*. Legg. VI. 770. E: δούλειον ὑπομείνασα ζυγόν. Ep. VIII. 354. D: φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὃν κακόν. In univ. vinculum. Pol. VI. 508. A: τιμωτέρω ζυγῷ ἐξύγησαν. *libra. Pol. VIII. 550. E: ἐν πλασטיγγί ζυγοῦ κειμένου ἐκατέρον. Prot. 356. B: καὶ τὸ ἐγγὺς καὶ τὸ πόρρω στήσας ἐν τῷ ζυγῷ. Tim. 63. B: αἶρων τὸν ζυγόν. De iusto 373. E: τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρὺ, τὸ δὲ ἄνω κούφον.

ζύμωμα, τό, *fermentum*. Tim. 74. C: ἐξ ὀξέος καὶ ἀλμυροῦ ξυμθεῖς ζύμωμα.

ζύμωσις, ἡ, in eo ponitur quod velut fermento quodam intumescit. Tim. 66. B: τὰ ... τῆς γεώδους ... ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεγθῆναι (v. κληθῆναι).

ζῶ, νόμο; *vigeo*; τὸ ζῆν, *vita et victus*. Pol. I. 330. E: ζῆ μετὰ κακῆς ἐλπίδος. VIII. 561. A. Tim. 77. C. Alc. I. 125. C: ὥσπερ ἡμεῖς ζῶμεν ἐν ταῖς πόλυσιν. Legg. VI. 771. A: ζῆτε ἐν αὐτοῖς. Pol. V. 465. D: ὄν (βίον) οἱ ὀλυμπιονίκαι ζῶσι. VI. 495. C: οὐδ' ἀληθῆ (βίον) ζῶσι. Legg. VII. 806. E: ζῶσι κοσμίως. XII. 952. C: ἰδιώτης ζῆτω. Phaedr. 258. E: τίνος ... ἕνεκα καὶν τις ... ζῶη cet. Pol. I. 344. E: ἡ ἂν διαγόμενος ἕκαστος ἡμῶν λυσιτελευτάτην ζῶην ζῶη. VI. 490. B: γνοιῆ τε καὶ ἀληθῶς ζῶη. Tim. 89. D. Legg. I. 636. E. Menex. 248. D: καὶ ζῶεν κάλλιον καὶ ὀφθότερον cet. Epin. 973. C: μέγιστερ ἂν ζῶμεν. Cony. 192. E: ἕως τ' ἂν ζῆτε. Prot. 326. D: κατὰ τούτους (τοὺς νόμους) ζῆν κατὰ παράδειγμα. Gorg. 492. E: τὸ ζῆν ... καταθανεῖν (Eurip.). Phaedr. 71. D: οὐκ ἐναντίον ... φῆς τῷ ζῆν τὸ τεθνᾶναι εἶναι; 77. D: αὐτῆ (τῆ ψυχῆ) εἰς τὸ ζῆν ἰούση.

107. C: οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν. Soph. 224. D: ἐν τούτου τὸ ζῆν προϋτάξατο. Crat. 396. A: αἴτιος ... τοῦ ζῆν. B. 400. A. Conv. 192. E: κοινή ἀμφοτέρους ζῆν. Pol. I. 353. D: τί δ' αὖ τὸ ζῆν; οὐ ψυχῆς φήσομεν ἔργον εἶναι; II. 369. D: τοῦ εἶναι τε καὶ ζῆν ἕνεκα. III. 387. D: πρὸς τὸ εὖ ζῆν. Tim. 77. B: ὅτιπερ ἂν μετάσχη τοῦ ζῆν. Legg. III. 678. A: σπάνια ... ζῆν (*ad victum*). VIII. 847. A: ἀπὸ ταύτης (τῆς τέχνης) ἅμα καὶ τὸ ζῆν κτάσθω. Crit. 54. B. Ax. 365. D: ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος. 369. D: ἡ στέργεις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν. 371. C: ἐν τῷ ζῆν. Pol. I. 354. A: ὁ γε εὖ ζῶν. X. 600. A. Legg. III. 689. D: ὁ κατὰ λόγον ζῶν. Ax. 368. D: πρὸς ὄχλον ζῶν. Phaed. 105. C: ᾧ ἂν τί ἐγγένηται σώματι ζῶν ἔσται; Legg. IX. 874. D: τὰ ... περὶ τροφῆν τε ζωῆς ψυχῆς καὶ παιδείαν. Phaed. 71. D: ἐξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γιγνόμενον; Crat. 395. D: ἔτι ζῶντι. Pol. III. 414. A: καὶ ζῶντι καὶ τελευτήσαντι. Id. VI. 503. A. Legg. XII. 959. B. Phaedr. 276. A: τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα. Phil. 47. B: τὸν ἐν αὐταῖς (ταῖς ἡθοναῖς) ὅτι μάλιστα αἰεὶ ζῶντα. Pol. II. 362. A: οὐ πρὸς δόξαν ζῶντα. V. 468. A: τὸν ... ζῶντα εἰς τοὺς πολεμίους ἀλόντα. Legg. VII. 809. D: ζῶσαν τὴν πόλιν καὶ ἐργογορίαν παρεχόμεναί. Phaed. 71. D: ἐκ τῶν τεθνεώτων ἄρα ... τὰ ζῶντά τε καὶ οἱ ζῶντες γίνονται. Theaet. 177. A. Pol. I. 329. A: τότε μὲν εὖ ζῶντες, νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες. II. 366. B. V. 465. E. Phaedr. 275. D: ἔστηκε ... ὡς ζῶντα. Phaed. 72. D. Legg. IV. 717. B: γονέων ... τιμαὶ ζῶντων. XII. 946. E. 958. E: ἀλυστήτως τοῖς ζῶσι. Menex. 236. E. Conv. 188. C: περὶ γονείας καὶ ζῶντας καὶ τετελευτηκότας. Theaet. 164. E: εἴπερ γε ὁ πατήρ τοῦ ... μύθου ἔζη. Pol. III. 406. B: διὰ βίου ἔζη ἀποκναιόμενος. Legg. XII. 959. C. Ep. VII. 347. E: ἔζωμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος. Legg. III. 679. C: ἔζων κατὰ ταῦτα. Ep. VIII. 354. D: εὐδαιμόνως ἔζων. Pol. V. 465. D: ζήσουσι ... τοῦ μακαριστοῦ βίου ... μακαριώτερον.

ζωγράφημα, τό, *pictura*. Crat. 430. E: ὥσπερ τὸ ζωγράφημα. 434. A: ὁ νῦν δὴ ἐλέγομεν ζωγράφημα ὁμοίον τῶ των ὄντων. Phil. 39. D: τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφήματα. Hipp. mai. 298. A. Phil. 51. C: οἶον ζῶων ἢ τινων ζωγραφημάτων. Crat. 430. D: ἐν ... τοῖς ζωγραφήμασι. 431. C. 430. B: τὰ ζωγραφήματα ... μιμήματα εἶναι πραγμάτων τινῶν.

ζωγραφία, ἡ, *pictura*. Phaedr. 275. D: τοῦτ' ἔχει γραφή καὶ ὡς ἀληθῶς ὁμοίον ζωγραφία. Soph. 236. B: κατὰ τὴν ζωγραφίαν. Pol. II. 373. A: ἀλλὰ τὴν γε ζωγραφίαν κινητέον καὶ τὴν ποικιλίαν.

ζωγραφικός, ἡ, ὄν, *pingendi peritus*. Theaet. 145. A: ἡ οὖν ζωγραφικός Θεόδωρος;

ζωγράφος, ὁ, *pictor*. Pol. VI. 501. C: ὡς τοιοῦτός

ΖΩΓΡΑΦΩ — ΖΩΟΓΟΝΙΑ

9

ἔστι πολιτειῶν ζωγράφος. X. 596. E: τῶν τοιούτων ... δημιουργῶν καὶ ὁ ζωγράφος ἐστίν. 597. B: ζωγράφος δὴ, κλινοποιός, θεός, τρεῖς οὗτοι ἐπιστάται τρισὶν εἶδει κλινῶν. 598. B. Legg. XII. 956. B. Theag. 126. E. Gorg. 454. A: ὡσπερ περὶ τοῦ ζωγράφου. Pol. X. 605. A: ἀντίστροφον ... τῷ ζωγράφῳ. Phil. 39. B: ζωγράφον, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν λεγομένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει. Pol. V. 472. D. Legg. XI. 934. C. Prot. 312. D: τῶν τίσοφῶν εἰσὶν οἱ ζωγράφοι ἐπιστήμονες; Gorg. 453. D: ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι γράφορες ἄλλα πολλὰ ζῶα. Crat. 424. D. Pol. VI. 500. E: οἱ τῷ θεῷ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι. Prot. 312. C: καὶ περὶ ζωγράφων καὶ περὶ τεκτόνων. Gorg. 453. C. Legg. VI. 769. A. II. 656. E: οὔτε ζωγράφοις cet. Gorg. 503. E: τοὺς ζωγράφους, τοὺς οἰκοδόμους cet. Theag. 126. E.

ζωγραφῶ, *pingo*. Pol. X. 598. B: οἶον ὁ ζωγράφος ... ζωγραφῆσέ ἡμῖν σκντοτόμιον, τέκτονα cet. Ep. VII. 342. C: τὸ ζωγραφούμενον. Crat. 434. C: ἐξ ὧν ξυντίθεται τὰ ζωγραφούμενα. Phil. 40. A: ἐξωγραφημένον (Cl. c. al. ἐνεζωγραφημένον). B: ἦδοναί ... ἐξωγραφημέναι. A: τὰ φαντάσματα ἐξωγραφημένα.

ζωγρῶ, *ovium capio*; etiam *ovire sino*. Legg. IX. 868. B: πλὴν μηδαμῆ μηδαμῶς ζωγρῶντας. Pol. III. 391. B: τὺς τῶν ζωγροθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυρᾶν.

ζωή, ἡ, *vita*. Alc. I. 115. D: θανάτῳ ... ἐναντιώτατον ζωῆ. Phaedr. 245. C: παῦλαν ἔχει ζωῆς. Phaed. 71. D: περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 106. D: αὐτὸ τὸ τῆς ζωῆς εἶδος. Pol. VII. 521. A: ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος. Legg. IV. 713. C: φήμην ... παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς. VII. 803. B: διὰ τοῦ πλοῦ τούτου τῆς ζωῆς. 805. D. Epin. 982. A. Phaed. 105. D: πότερον δ' ἐστὶ τι ζωῆ ἐναντίον, ἢ οὐδέν; Legg. X. 904. E. Epin. 984. A: ξυμπάσῃ ζωῇ διαφέροντα. Phaed. 105. D: ἡ ψυχὴ ἄρα ὅτι ἂν αὐτῇ κατάσῃ, αἰεὶ ἡκεῖ ἐπ' ἐκείνο φέρουσα ζωῆν. Soph. 248. E. 249. A. Pol. I. 344. E. Tim. 44. C: γὰρ τὸν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωῆν. 76. E. Legg. XII. 944. C: ζωῆν αἰσχροῦν ἀνούμενος μετὰ τάχους μᾶλλον, ἢ μετ' ἀνδρείας καλὸν καὶ εὐδαίμονα θάνατον.

ζωμός, ὁ, *ius*. Lys. 209. D: μᾶλλον ἂν ἐπιτρέψειεν ... ὅτι ἂν βούληται ἐμβυλεῖν εἰς τὸν ζωμόν.

ζώνη, ἡ, *cingulum*. Alc. I. 123. B: ἦν (χώραν) καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλείας γυναικός. Hipp. min. 368. C: τὴν ζώνην τοῦ χιτωνίσκου ... εἶναι ... οἶαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν.

ζωογενῆς, ὁ ἢ, *animalis*. Polit. 309. C: τὸ ζωογενὲς αὐτῶν (τῆς ψυχῆς μέρος).

ζωογονία, ἡ, *animantium procreatio*. Epin. 980. -C: θεογονίαν ... καὶ ζωογονίαν.

ζωοθηρία, ἡ, *animalium venatio*. Soph. 223. B: ζωοθηρίας.

ζωοθηρικός, ἡ, ὄν, *ad animalium venationem pertinens*; ἡ ζωοθ. *animalium venatio*. Soph. 222. A: ἀπὸ τῆς ζωοθηρικῆς. 220. A: τῶν ἐμψύχων ζῶων οὖσαν θήραν, προσειπεῖν ζωοθηρικῆν. 221. B: ζωοθηρικόν.

ζῶον (*libri plures et scripti et edd. ζῶον*), τό, *animal, animans*; in univ. vern. *Geschöpf, Wesen*. Phaedr. 230. A: εἶτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον ζῶον. 246. B: πῆ ... θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη cet. C: ζῶον τὸ ξίμπαν ἐκλήθη. Polit. 269. C: ζῶον ὄν (τὸ πᾶν) cet. 271. E: ἄνθρωποι, ζῶον ὄν ἕτερον θειότερον. 37. D: ζῶον αἰδιον. 77. B: πᾶν ... ὃ τιπερ ἄν μετὰσχῃ τοῦ ζῆν, ζῶον ... ἄν ἐν δίκη λέγοιτο ὀρθότατα. Legg. II. 668. E: ἀγνοῶν ὃ τί ποτέ ἐστι τὸ μεμιμημένον ζῶον. Epin. 977. C. Ax. 365. E: ἡμεῖς ... ζῶον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθιεργμένον φροσύῳ. Gorg. 506. D: καὶ ψυχῆς αὐτῆς καὶ ζῶου παντός. 516. B. Pol. IV. 420. C: ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζῶου τὰ κάλλιστα φάρμακα προστίθεμεν. VI. 493. C: ἐπὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ζῶου δόξαις. Ep. XIII. 360. D: ὑπὲρ ἀνθρώπου ... οὐ φαίλου ζῶου, ἀλλ' εὐμεταβόλου. Conn. 206. C: τοῦτο (ἡ κήσις) ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζῶω ἀθάνατον ἐνεστίν. 211. A: οἷον ἐν ζῶω ἢ ἐν γῆ cet. Tim. 31. B: τῷ παντελεῖ ζῶω. Legg. XII. 961. D: ὡς ἐν ζῶω ψυχὴ καὶ κεφαλὴ τό γε μέριστον πεφύκατον. Phaedr. 249. E: ἡ οὐκ ἄν ἤλθεν εἰς τόδε τὸ ζῶον. Soph. 246. E: θνητόν ζῶον. Tim. 30. B: τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἐμψυχον ἐννοῦν τε ... γενέσθαι. D: ζῶον ἐν ὀρατῶν ... ξυνέστησε. 87. E: ζῶον ὃ καλοῦμεν. Epin. 976. D: τὸ ζῶον τὸ τῶν ἀνθρώπων. 981. E: ζῶον γε ἀληθέστατα λέγεσθαι ... τοῦτό γε, ὅταν μία ξυνηθούσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτεῖη μίαν μορφήν. Menex. 238. A: ὡς τῷ ὄντι τοῦτο τὸ ζῶον (τὸν ἀνθρώπου) αὐτὴ γεννησαμένη. Pol. V. 455. D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζῶοιν. Tim. 30. C: οὐ δ' ἐστὶ τᾶλλα ζῶα καθ' ἐν καὶ κατὰ γένη μόρια, τοῦτω cet. 31. A: ὅποσα νοητὰ ζῶα. Legg. X. 899. B: εἶτε ἐν σώμασιν ἐνούσαι (ψυχαί), ζῶα ὄντα, κοσμοῦσι πάντα οὐρανόν εἶτε cet. Euthyd. 302. D. Prot. 321. B: ζῶων ἄλλων βοράν. 334. B: ταῖς τῶν ἄλλων ζῶων πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου (θριξί). Gorg. 516. B: πότερον καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐν τῶν ζῶων ἐστίν, ἢ οὐ; Phaed. 70. D: μὴ ... κατ' ἀνθρώπων ... σκόπει μόνον τοῦτο ... ἀλλὰ καὶ κατὰ ζῶων πάντων καὶ φντῶν καὶ ξυλλήβδην ὅσαπερ ἔχει γένεσιν. 94. A: πάσαι ψυχαὶ πάντων ζῶων ὁμοίως ἀγαθὰ ἐσοῦνται cet. Soph. 220. A: τῶν ἐμψύχων ζῶων οὖσαν θήραν. 234. A: ζῶων ... ποιητήν. Polit. 261. D: τὴν ... τῶν ζῶων γένεσιν καὶ τροφήν. Phil. 16. A: ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζῶων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων. Conn. 186. A: τοῖς ... σώμασι τῶν πάντων ζῶων. Pol. III. 401. B: μήτε ἐν εἰκόσι ζῶων